

Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa

6.Kbf.24/2024/12.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2024. szeptember 04. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

v é g z é s t:

A folytatólagosan elkövetett hamis magánokirat felhasználásának vétsége miatt Terhelt1 címzetes rendőr százados I. rendű vádlott és társai ellen indított büntetőügyben a Kaposvári Törvényszék Katonai Tanácsa 2024. február 13.napján kihirdetett Kb.III.6/2022/25. számú ítéletét Terhelt1 címzetes rendőr százados I. rendű vádlott, Terhelt2 címzetes rendőr törzssászlós II. rendű vádlott, Terhelt3 rendőr őrnagy III. rendű vádlott, Terhelt4 rendőr zászlós IV. rendű vádlott, Terhelt5 címzetes rendőr törzssászlós V. rendű vádlott, Terhelt6 rendőr főtörzsőrmester VI. rendű vádlott, Terhelt7 rendőr őrnagy VII. rendű vádlott és Terhelt8 rendőr százados VIII. rendű vádlott tekintetében helybenhagyja.

I n d o k o l á s

[1] A Kaposvári Törvényszék Katonai Tanácsa a 2024. február 13. napján kihirdetett Kb.III.6/2022/25. számú ítéletével Terhelt1 címzetes rendőr százados I. rendű, Terhelt2 címzetes rendőr törzssászlós II. rendű, Terhelt3 rendőr őrnagy III. rendű, Terhelt4 rendőr zászlós IV. rendű, Terhelt5 címzetes rendőr törzssászlós V. rendű, Terhelt6 rendőr főtörzsőrmester VI. rendű és Terhelt7 rendőr őrnagy VII. rendű vádlottakat az ellenük a Btk. 345. §-ába ütköző folytatólagosan elkövetett hamis magánokirat felhasználásának vétsége miatt emelt vád alól felmentette. Terhelt8 rendőr százados VIII. rendű vádlottat az ellene a Btk. 345. §-ába ütköző 8 rb. folytatólagosan elkövetett hamis magánokirat felhasználásának vétsége miatt emelt vád alól felmentette. Megállapította, hogy az eljárás során felmerült 34.156 Ft bűnügyi költséget az állam viseli.

[2] A tárgyaláson a katonai ügyész az ítélettel szemben fellebbezést jelentett be valamennyi vádlott tekintetében a felmentés miatt, megalapozatlanság okából, bűnösség megállapítása és intézkedés alkalmazása érdekében. Az I-VIII. rendű vádlottak a kihirdetett ítéletet tudomásul vették. Az I-VIII. rendű vádlottak védője valamennyi védelem tekintetében tudomásulvétel jelentett be.

[3] A katonai ügyész előterjesztette fellebbezése részletes írásbeli indokolását. Álláspontja szerint a törvényszék katonai tanácsa hiányosan állapította meg a tényállást, továbbá az részben ellentétes az iratok tartalmával, és a felmentő rendelkezés meghozatala során az elsőfokú bíróság a megállapított tényekből további tényekre helytelenül következtetett, így az elsőfokú ítélet megalapozatlan. A tényállás hiányossága tekintetében arra hivatkozott, hogy az elsőfokú bíróság ítéletében az I-VII. rendű vádlottakra vonatkozóan azt rögzítette, hogy csak részben láttak el közterületi szolgálatot, tehát nem került tisztázásra, hogy mely részben, ez pedig felderítetlenséget eredményezett. A tényállás megalapozatlansága okaként arra hivatkozott a katonai ügyész, hogy a katonai tanács tévedett az ítélet indokolásában, amikor megállapította, hogy a túlszolgálat elrendelő lapok nem egységesen értelmezendők, mivel a lapok minden esetben tartalmazták a migráció miatti fokozott közterületi jelenlétre való hivatkozást, és az érintett vádlottak aláírását. Hiányolta, hogy tanú13 rendőr őrnagy és tanú11 rendőr alezredes tanúk vallomásai esetében az elsőfokú bíróság nem adta magyarázatát annak, hogy azokat miért nem fogadta el. A katonai ügyész iratellenesség és helytelen ténybeli következtetésként hivatkozott arra, hogy a törvényszék ítéletében azt rögzítette, hogy a vádlottak nem voltak tisztában a túlszolgálat elrendelő lap, mint magánokirat tartalmi hamisságával ezzel szemben valamennyi vádlott tisztában volt a fokozott közterületi jelenlét lényegével, így azzal is, hogy a legtöbb esetben nem az a tevékenység zajlott a túlszolgálat során, mint amit az elrendelő lap jogcímként tartalmazott.

[4] Indítványozta a törvényszék katonai tanácsa ítéletének részbeni megalapozatlanságának a Be. 593. § (1) bekezdés a) és c) pontjai alapján történő kiküszöbölését, majd a Be. 606. § (2) bekezdése alapján történő megváltoztatását. Indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú bíróság által lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok tartalma alapján a megállapított tényállástól részben eltérő – a vádirati tényállással megegyező – a tényállást állapítson meg, és az I-VII. rendű vádlottak bűnösségét folytatólagosan elkövetett hamis magánokirat felhasználása vétségében, míg a VIII. rendű vádlott bűnösségét 8 rb. folytatólagosan elkövetett hamis magánokirat felhasználása vétségében állapítsa meg. Valamennyi vádlottal szemben megrovás intézkedés alkalmazására tett indítványt.

[5] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.222/2024/4. számú átiratában az első fokon eljáró katonai ügyész fellebbezését kiegészítéssel tartotta fenn. Álláspontja szerint az elsőfokú katonai tanács eljárása során a perrendi szabályokat betartotta, ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett, a bizonyítékokat értékelte és bemutatta. A másodfokú ügyészi álláspont szerint azonban a bíróság mérlegelési jogkörében megállapított tényállása a Be. 592. § (2) bekezdés a), c) és b) pontjaiban írt megalapozatlansággal bír. A tényállás részben hiányos, ellentétes a lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok tartalmával, illetve az elsőfokú bíróság tényből további tényre helytelenül következtetett. Hiányolta, hogy a bíróság a vádirati tényállással ellentétben az ítéleti tényállásban nem rögzítette, hogy az I-VII. rendű vádlottak a túlszolgálat elrendelő lapokon tett nyilatkozatuk aláírásával valótlannul azt igazolták, hogy a fokozott közterületi jelenlét érdekében elrendelt túlszolgálatot teljesítettek, és azért kérnek pénzbeli juttatást, míg a VIII. rendű vádlott a túlszolgálat elrendelő lapokon valótlannul igazolta hogy az I-VII. rendű vádlottak fokozott közterületi szolgálatot teljesítettek.

[6] A fellebbviteli főügyészség álláspontja szerint azonban az elsőfokú ítélet részbeni megalapozatlansága a Be. 593. § (1) bekezdés c) pontja alapján kiküszöbölhető, amely alapján a másodfokú eljárásban a váddal megegyező tényállást kell megállapítani. Álláspontja szerint tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a vádlottakat bűncselekmény hiányában felmentette arra hivatkozva, hogy az okiratok egybefoglalt magánokiratnak minősülnek. Ezzel szemben a túlszolgálat elrendelő lapok három része ténylegesen nem önállóan, hanem egységesen értékelendő. A túlszolgálat elrendelő lap célja, annak bizonyítása, hogy a túlszolgálatot elrendelték, azt az érintett végrehajtotta, és a túlszolgálatért járó ellentételezésként díjazást kér. Az ügyészi értelmezés szerint a három nyilatkozatot egymástól elkülönítve nem lehet értékelni. Kifejtette továbbá, hogy az elsőfokú bíróság értelmezésével szemben a túlszolgálat elrendelő és a vádlottak által aláírt papír alapú lapok ténylegesen felhasználásra kerültek még akkor is, ha az elszámolás nem a papír alapon rögzített adatokkal, hanem a Robotzsaru rendszerben rögzített adatokkal történt, mert felhasználásnak minősül minden olyan tevékenység, aminek következtében a hamis magánokirat tartalmáról más személy tudomást szerezhet. A túlszolgálat elrendelő lapokat pedig dossziékban helyezik el a rendőrkapitányságon, és azok eredeti formájukban a nyomozás során előtalálásra is kerültek.

[7] Utalt azonban arra a másodfokú ügyészség, hogy kétséget kizáróan nem lehetett megállapítani, hogy a papír alapú túlszolgálat elrendelő lapokat a dossziékban ki helyezte el, illetve azok adatait a Robotzsaru rendszerbe ki töltötte fel. Ennek hiányában tehát nem állapítható meg, hogy ki volt a hamis adatokat tartalmazó okiratok felhasználója. Ilyen módon annak tudattartalma sem ismert, tehát az I-VIII. rendű vádlottak a vádiratban terhükre rótt bűncselekményt nem tettesként, hanem részesként, bűnsegédként követték el, ahogy arra az általa hivatkozott BH1999.2.53. számú eseti döntés tartalmazza. Indítványozta, hogy a másodfokú bíróság a bűncselekmény elbírálása során értékelje enyhítő körülményként, hogy a II. és VI. rendű vádlottak három, az V. és VII. rendű vádlottak kettő, míg a IV. és VIII. rendű vádlottak egy kiskorú gyermek eltartásáról gondoskodnak. A VI. és VII. rendű vádlottak tekintetében enyhítő körülményként indítványozta megállapítani szolgálatuk jó teljesítését, valamint minden vádlott tekintetében a jelentős időmúlást. Indítványozta súlyosító körülményként figyelembe venni a közbizalom elleni vétségek bűnüldöző hatóság hivatásos állományú tagjaként való elkövetését. A fellebbviteli főügyészség utalt arra, hogy a vádlottak cselekménye az elbíráláskor már olyan csekély fokban veszélyes a társadalomra, hogy a törvény szerint alkalmazható legkisebb büntetés kiszabása vagy más intézkedés alkalmazása is szükségtelen, ezért megrovás intézkedés alkalmazását indítványozta. Összességében arra tett indítványt, hogy a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa a Kaposvári Törvényszék Katonai Tanácsának ítéletét a Be. 606. § (2) bekezdése alapján változtassa meg, melynek eredményeképpen az I-VII. rendű vádlottak bűnösségét a Btk. 345. §-ába ütköző, bűnsegédként, folytatólagosan elkövetett hamis magánokirat felhasználásának vétségében, míg a VIII. rendű vádlott bűnösségét 8 rb. bűnsegédként folytatólagosan elkövetett hamis magánokirat felhasználásának vétségében állapítsa meg, és mind a nyolc vádlottat a Btk. 63. § (1) bekezdés a) pontja és a 64. §-a alapján részesítse megrovásban, továbbá egyetemlegesen kötelezze a vádlottakat az eljárás során felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

[8] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészségnek a nyilvános ülésen eljáró képviselője a katonai ügyészi fellebbezést a másodfokú ügyészi átiratban írt kiegészítéssel fenntartotta. Indítványozta, hogy a másodfokú katonai tanács a Kaposvári Törvényszék Katonai

Tanácsának ítéletét a Be. 606. § (2) bekezdése alapján változtassa meg, melynek eredményeképpen az I-VII. rendű vádlottak bűnösségét a Btk. 345. §-ába ütköző, bűnsegédként, folytatólagosan elkövetett hamis magánokirat felhasználásának vétségében, míg a VIII. rendű vádlott bűnösségét 8 rb., bűnsegédként, folytatólagosan elkövetett hamis magánokirat felhasználásának vétségében állapítsa meg, és mindegyik vádlottat a Btk. 63. § (1) bekezdés a) pontja és a 64. §-a alapján részesítse megrovásban. Indítványozta továbbá, hogy a másodfokú bíróság a bűnügyi költségnek vádlottankénti viseléséről rendelkezzen.

[9] Az I-VIII. rendű vádlottak védője a nyilvános ülésen megtartott, perbeszédében arra tett indítványt, hogy a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa a Be. 604. § (1) bekezdés a) pontja alapján az elsőfokú ítéletet hagyja helyben. Utalt arra, hogy a katonai tanács széles körű és részletes bizonyítást folytatott le, több tanút kihallgatott, és iratokat szerzett be. A védő egyetértett a fellebbviteli főügyészség azon értékelésével, hogy az elsőfokú bíróság nem vétett olyan abszolút vagy relatív eljárási hibát, amely hatályon kívül helyezést eredményezhetne. Ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett, és az általa megismert bizonyítékok értékelése alapján állapított meg a vádiratban foglaltaktól eltérő tényállást. A védő megjegyezte, hogy az a körülmény, hogy a katonai tanács eltérő tényállást állapított meg, nem jelenti azt, hogy a tényállás hiányos lenne. Kifejtette továbbá, hogy az ügyészség érvelésével szemben a törvényszék értékelte az általa kihallgatott tanú¹³ és tanú¹¹ tanúk vallomásait, érvelése az ítéletben megtalálható, csak a bírósági értékelés nem az ügyészség álláspontját tükrözi. A védő összességében kifejtette, hogy az első és másodfokú ügyészségnek az ítéleti tényállást támadó kifogásai ténylegesen a bírói mérlegelést támadják, amelyre nincs lehetőség. Álláspontja szerint a katonai tanács által rögzített tényállás megalapozott, hiánytalan, iratellenesség nem állapítható meg, és logikus következtetéseken alapul. Erre figyelemmel a védő az elsőfokú ítélet helybenhagyására tett indítványt.

[10] Az ügyészi fellebbezés tartalmára figyelemmel az ügyben a felülbírálat a Be. 590. § (1) és (2) bekezdései alapján teljes körű. Ebből következően a másodfokú bíróság vizsgálta az eljárási szabályok megtartását az ítélet megalapozottságát, az ítéletnek a bűnösség kérdésében kialakított álláspontját, valamint az indokolás helyességét.

[11] A másodfokú bíróság a felülbírálat során megállapította, hogy az elsőfokú katonai tanács eljárása során a perrendi szabályokat betartotta. Az ügyben előkészítő ülést tűzött ki, majd a váddal egyező beismerő nyilatkozat hiányában a tárgyalás kitűzéséről intézkedett. Annak keretében kihallgatta a vádlottakat, tanúkat és ismertette a releváns iratokat. Az előkészítő ülés, valamint a tárgyalás során a vádlottakat, illetve a tanúkat törvényes kioktatásokat, figyelmeztetéseket követően hallgatta ki, és az okirati bizonyítékokat is a jogszabályban előírt formában tette a bizonyítás anyagává.

[12] Észlelte a másodfokú bíróság, hogy a bírósági eljárás első szakaszában előkészítő ülés és tárgyalás során is ügyész¹ ügyész járt el, azonban a jegyzőkönyvek nem rögzítették, hogy ő milyen minőségben vesz részt a katonai büntetőeljárásban. Nem került megjelölésre, hogy ő katonai ügyész, vagy a Be. 700. §-ában írtaknak megfelelően a legfőbb ügyész által katonai büntetőeljárásra kijelölt ügyészként jár el. Ennek tisztázása érdekében a

másodfokú bíróság megkereste a Kaposvári Regionális Nyomozó Ügyészséget és részükről hivatalosan is megküldésre került a ügyész1 ügyészt a katonai büntetőeljárásban ügyészi feladatok ellátására kijelölő okirat. Megállapítható tehát, hogy az elsőfokú bíróság eljárása során nem követett el abszolút vagy relatív hatályú eljárási szabálysértést. Ilyenre egyébként az érdekeltek nem is hivatkoztak.

[13] A bűnösség megállapítására irányuló ügyészi fellebbezés nem alapos.

[14] A katonai tanács a szükséges bizonyítási eljárást lefolytatta, a bizonyítékokat megfelelően értékelte és indokolási kötelezettségének is eleget tett. Az I-VIII. rendű vádlottak valamennyien tagadták, hogy magatartásukkal bűncselekményt követtek volna el. Védekezésük szerint a túlszolgálat elrendelő lapon kizárólag arról kellett nyilatkozniuk, hogy a számukra elrendelt túlórárt pénzben kérik megváltani. Hivatkoztak továbbá arra, hogy a túlszolgálatot minden esetben a rendőrkapitányság vezetője rendelte el, továbbá, hogy az általa meghatározott rendőri feladatokat kellett elvégezniük. Ezen túlmenően a túlszolgálat elrendelő lap különböző részeinek aláírási sorrendjét illetően nem volt semmiféle szabály.

[15] Az elsőfokú bíróság ítélete [75]-[99] bekezdéséig értékelte az általa megismert bizonyítékokat. Nem tévedett, amikor a vádlottak bűnösséget tagadó nyilatkozata, a tanúk, köztük kiemelten tanú5 volt rendőr ezredes és egyéb érdekelt3 vallomásai, továbbá a rendelkezésre álló okirati bizonyítékok alapján állapította meg ítéletének tényállását. Az ügyészi állásponttal ellentétben nem állapítható meg, hogy a katonai tanács által rögzített tényállás megalapozatlan, mivel felderítetlen, hiányos, az ügyiratok tartalmával ellentétes vagy helytelen ténybeli következtetést tartalmazó lenne. A lefolytatott bizonyítási eljárás anyaga és a bizonyítás tárgyát képező okirat, a túlszolgálat elrendelő lap tartalma, tagolása alapján éppen az állapítható meg, hogy az elsőfokú bíróság által rögzített tényállásban írtak mellett több, további körülmény nem állapítható meg. Épp a katonai tanács által levont ténybeli következtetések tekinthetők közvetlennek és logikusnak, míg a vádban írt tényállás tartalmaz kellően alá nem támasztott távoli következtetéseket, úgy, hogy közben a vádhatóság a vádlottak akaratát illetően bármilyen tény vagy bizonyítékot megjelölt volna. Épp a vád hiányos abból a szempontból, hogy nem rögzíti, hogy a vádlottak a túlszolgálat keretében kifejezetten a munkakörükbe tartozó rendőri feladatokat hajtottak végre. tanú5 volt rendőr ezredes vallomása megerősítette a vádlottak védekezését. Szokatlan, hogy az elsőfokú bíróság egyéb érdekelt3 személyében jogkérdés tisztázása érdekében tanút hallgatott ki, de a vallomása ezen az alapon nem zárható ki. Összességében megállapítható, hogy a katonai tanács által rögzített tényállás megalapozott, mentes a Be. 592. § (1) és (2) bekezdésében írt megalapozatlansági okoktól, így a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa felülbírálata alapjául elfogadta.

[16] Nem tévedett a Kaposvári Törvényszék Katonai Tanácsa, amikor az általa megállapított tényállás alapján Terhelt1 címzetes rendőr százados I. rendű, Terhelt2 címzetes rendőr törzssászlós II. rendű, Terhelt3 rendőr őrnagy III. rendű, Terhelt4 rendőr zászlós IV. rendű, Terhelt5 címzetes rendőr törzssászlós V. rendű, Terhelt6 rendőr főtörzsőrmester VI. rendű és Terhelt7 rendőr őrnagy VII. rendű vádlottakat az ellenük folytatólagosan elkövetett

hamis magánokirat felhasználásának vétsége, valamint Terhelt8 rendőr százados VIII. rendű vádlottat az ellene 8 rb. folytatólagosan elkövetett hamis magánokirat felhasználásának vétsége miatt emelt vád alól felmentette. A másodfokú bíróság álláspontja szerint ugyanezen vádlottak bűnössége ugyanezen bűncselekmények bűnsegédként történő elkövetése miatt sem állapítható meg. Azt szükséges megemlíteni, hogy annak ellenére, hogy a bérszámfejtés alapját a Robotzsaru programban rögzített adatok képezték, az nem állapítható meg, hogy a nyilatkozatokat tartalmazó, az érintett személyek által aláírt túlszolgálat elrendelő lapok ne kerültek volna felhasználásra. Az aláírást követően lefűzésre kerültek és nyilvánvaló, hogy ez feltétele volt az elektronikus úton történő elszámolásnak. Helytállóan utalt arra az elsőfokú bíróság és a másodfokú ügyészség is, hogy a felhasználó személye nem állapítható meg. A fellebbviteli főügyészség átiratában írt eseti döntésnek megfelelően ezt nem zárják ki a vádlottak bűnösségének a bűnsegédként történő megállapíthatóságát, azonban a katonai tanács helyesen hivatkozott arra, hogy az adott bűncselekmény csak szándékosan követhető el, és a fellebbviteli főügyészségnek a részesi elkövetésre vonatkozó álláspontja is szándékos segítségnyújtást feltételez. A vádirati tényállás azonban a vádlottak akaratlagos elkövetésére vonatkozó tényeket, adatokat nem tartalmaz. A rendőrkapitányságon eshetőleges volt, nem volt szabályozva az okiraton található nyilatkozatok aláírásának sorrendje. Nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a túlszolgálat elrendelő lapot a polgári jog szerinti ún. egybefoglalt okiratnak tekintette, ahol az aláíró személyek csak az aláírásuk felett lévő elkülönült szövegben foglalt jognyilatkozatot teszik. Így az I-VII. rendű vádlottak hitelesen csak abban a kérdésben nyilatkoztak, hogy a túlmunka ellentételezéseként pénzbeli megváltást kérnek, valamint a VIII. rendű vádlott még abban a kérdésben, hogy az érintett állománytagok az előírt tartamban túlmunkát végeztek, a számukra elrendelt túlszolgálatot teljesítették. Ezek a nyilatkozatok pedig valótlan tartalmúnak nem tekinthetők. A másodfokú bíróság lényegében egyetértett az elsőfokú bíróság jogi érvelésével (ítélet [100]-[120] bekezdés).

[17] Az első- és másodfokon eljáró ügyészség is a vádlotti cselekmények csekély fokára figyelemmel megrovás intézkedés alkalmazását indítványozta. A másodfokú bíróság álláspontja szerint azonban még tényállásszerű magatartás esetén sem tekinthető társadalomra veszélyesnek az a magatartás, amikor szolgálati viszonyban álló hivatásos rendőrök előjárói feladatszabás alapján túlmunkát, a feladatkörükbe tartozó rendőri feladatot látnak el, majd nyilatkoznak arra vonatkozóan, hogy az elvégzett túlmunka ellentételezéseként pénzbeli megváltást kérnek. Ugyanígy nem tekinthető társadalomra veszélyesnek az a magatartás, amikor a rendőrkapitányság osztályvezetője igazolja, hogy az osztályon dolgozó rendőrök a kapitányság vezetője által elrendelt túlmunkát az előírt tartamban elvégezték, a túlszolgálatot teljesítették. Erre is figyelemmel nem tévedett a Kaposvári Törvényszék Katonai Tanácsa, amikor az I-VIII. rendű vádlottakat az ellenük emelt vád és következményei alól a Be. 566. § első bekezdés a) pontja alapján – bűncselekmény hiányában – felmentette. Ezért a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú katonai tanács ítéletét – a bűnügyi költségre vonatkozó helyes rendelkezésre is kiterjedően – helybenhagyta.

[18] A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának végzése a Be. 605. § (1) bekezdésén alapszik.

Dr. Török Zsolt hb. dandártábornok s.k.
a tanács elnöke

s.k.	Dr. Szabó Éva hb. ezredes s.k.	Dr. Mészáros László hb. ezredes
	előadó bíró	bíró

A Kaposvári Törvényszék Katonai Tanácsának Kb.III.6/2022/25. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának 6.Kbf.24/2024/12. számú végzése folytán Terhelt1 címzetes rendőr százados I. rendű, Terhelt2 címzetes rendőr törzssászlós II. rendű, Terhelt3 rendőr őrnagy III. rendű, Terhelt4 rendőr zászlós IV. rendű, Terhelt5 címzetes rendőr törzssászlós V. rendű, Terhelt6 rendőr főtörzsőrmester VI. rendű, Terhelt7 rendőr őrnagy VII. rendű és Terhelt8 rendőr százados VIII. rendű vádlottak tekintetében 2024. szeptember 4. napján jogerőre emelkedett.

Budapest, 2024. szeptember 4.

Dr. Török Zsolt hb. dandártábornok s.k.
a tanács elnöke